

РЕШЕНИЕ

№ 296

гр. София, 14.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.12.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Мадлен Петрова
Миглена Недева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Балев, като разглежда дело номер **7238** по описа за **2012** година докладвано от съдия Мадлен Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на С. С. ЕООД против решение от 07.03.2012г. на Софийски районен съд, 102 състав, постановено по НАХД № 19646/2011г., с което е потвърдено наказателно постановление № К-022553/20.09.2011г. на директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище С., към Главна дирекция „Контрол на пазара” при Комисия за защита на потребителите.

Касаторът твърди, че решението е неправилно, поради постановяването му в нарушение на материалния закон, нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Алтернативно се поддържат доводи за наличие на основания по чл. 28 от ЗАНН, при които нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството се явява маловажен случай, по подробни съображения, изложени в представените по делото писмени бележки от 19.12.2012г. Иска се отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление.

Ответникът – Комисия за защита на потребителите, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба и моли да се отхвърли като неоснователна по подробни съображения за осъществявано от санкционираното търговско дружество посредническо при продажба на туристически услуги.

Участващият в съдебното производство прокурор от Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба следва да се остави без уважение.

Административен съд, С. град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна.

Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

Съгласно чл. 63, ал.1 от ЗАНН касационният контрол в производството по ЗАНН се осъществява по реда на АПК, на основанията, посочени в чл. 348 от НПК. На това основание необосноваността на съдебния акт не съставлява касационно основание, поради което изложените от касатора съображения в тази връзка не подлежат на обсъждане.

Съгласно чл. 218 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН, касационната инстанция се произнася по посочените в жалбата касационни основания, като за валидността, допустимостта на съдебния акт и спазването на материалния закон, следи служебно.

Обжалваното решение е валидно и допустимо.

Не са налице съществени нарушения на съдопроизводствените правила по смисъла на чл. 348, ал.3 от НПК. Действително в протокола от о.с.з. на 06.02.2012г. е отразено, че самоличността на св. А. Ш. е снета по нейни данни, но така допуснатото нарушение не е съществено по смисъла на чл. 348, ал.3 от НПК, тъй като фактическата обстановка, установена от СРС и по-конкретно обстоятелствата за извършената на санкционираното дружество проверка и съставянето на акта, се установяват от показанията на другия свидетел и събраните по преписката писмени доказателства.

Решението е постановено при правилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл. 67 от ЗТ, който извършва туроператорска или туристическа агентска дейност, без да притежава удостоверение за регистрация, се наказва с глоба в размер от 5000 до 15 000 лв., а едноличните търговци и юридическите лица - с имуществена санкция от 10 000 до 30 000 лв.

Понятието "туристическа агентска дейност" е дефинирано в нормата на §1, т.9 от ДР на ЗТ като извършване на посредничество при: продажби на организирани пътувания, пасажерски авиационен, воден и автобусен превоз; резервационни, визови, екскурзоводски и други допълнителни туристически услуги, както и застраховки, свързани с туристическото пътуване. Нормата на чл.17, ал.1 от ЗТ предвижда задължение за правните субекти да осъществяват туристическа агентска дейност въз основа на вписване в регистъра на туроператорите и туристическите агенти, за което съгласно ал. 9 на цитираната разпоредба се издава удостоверение.

От установената по делото фактическа обстановка, която се подкрепя от събраните доказателства безспорно се установява, че описаната в акта и НП дейност, извършвана от [фирма] чрез собствения на дружеството интернет сайт [www. promozona.bg](http://www.promozona.bg) представлява посредническо при продажба на туристически услуги – хотелско настаняване и други допълнително услуги, подробно изброени в цитираните оферти.

Доводите на касатора, че санкционираното дружество не е извършвало туристически услуги по продажба на хотелско настаняване, а последните са се осъществявали от съответния хотел, не са относими към съставомерността на деянието по чл. 67 от ЗТ във връзка с чл.17 от ЗТ, което се изразява в осъществяване на посредничество по смисъла на §1, т.9 от ДР на ЗТ. В това отношение са основателни доводите на

процесуалния представител на КЗП в представените по делото писмени бележки, че от събраните по делото доказателства се установява по несъмнен начин, че [фирма] осъществява съдействие при намирането на клиенти и сключването на сделки относно туристически услуги по хотелско настаняване и допълнителни туристически услуги по смисъла на §1, т.13 от ДР на ЗТ. Касаторът не оспорва обстоятелство, че към момента на извършената проверка не притежава удостоверение за вписване в регистъра на туроператорите и туристическите агенти, поради което нарушението чл. 17, ал.1 от ЗТ във връзка с §1, т.9 от ДР на ЗТ се явява доказано от обективна страна и законосъобразно е санкционирано на основание чл. 67 от ЗТ.

Като е достигнал до същите правни изводи, СРС е постановил решението си при правилно тълкуване и приложение на материалния закон.

Не са налице и основания по чл. 28 от ЗАНН, при които нарушението да се определи като маловажен случай. Обстоятелството, че то е първо по ред е отчетено от административнонаказващия орган съгласно чл. 27 от ЗАНН при определяне размера на имуществената санкция в предвидения от закона минимум, но само това обстоятелство не е достатъчно да определи по-ниска обществена опасност на извършваната от касатора туристическа агентска дейност, без вписване в регистъра.

С оглед на изложеното не са налице касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК и решението на СРС следва да се остави в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, ПЕТИ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 07.03.2012г. на Софийски районен съд, 102 състав, постановено по НАХД № 19646/2011г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: